

Sygn. akt I C 1816/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie

Przewodniczący: SSR Aleksandra Konkel

Protokolant: (...)

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2017 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa L. K.

przeciwko (...) Spółce akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od (...) Spółki akcyjnej w W. na rzecz L. K. kwotę 20.000 zł (dwadzieścia tysięcy złotych) wraz z odsetkami od dnia 13 czerwca 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. w wysokości odetek ustawowych oraz od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty w wysokości ustawowych odsetek za opóźnienie;
2. zasądza od (...) Spółki akcyjnej w W. na rzecz L. K. kwotę 4.600 zł (cztery tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. nakazuje ściągnąć od (...) Spółki akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku kwotę 348,86 zł (trzysta czterdzieści osiem złotych osiemdziesiąt sześć groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 1816/15

UZASADNIENIE

L. K. domagała się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki akcyjnej w W. kwoty 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 13 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia od pozwanego na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, iż w dniu 16 marca 2015 roku w G. uczestniczyła w wypadku komunikacyjnym, spowodowanym przez kierowcę pojazdu, który na skutek niezachowania zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym doprowadził do zderzenia z pojazdem, którym podróżowała jako pasażer L. K.. Powódka w wyniku zdarzenia doznała m.in. skręcenia kręgosłupa szyjnego, złamania mostka, żeber oraz urazu psychiatrycznego i stresu pourazowanego. Uraz odcinka szyjnego kręgosłupa wraz z jego skręceniem i naderwaniem oraz ogólne mocne potłuczenia w tym głowy wraz z wstrząśnieniem mózgu, klatki piersiowej skutkowały również dolegliwościami bólowymi o podłożu neurologicznym. Poszkodowana była hospitalizowana w okresie od 16 do 23 marca 2015 r., a następnie kontynuowała leczenie w trybie ambulatoryjnym. Wymagała ona pomocy osób trzecich przy wykonywaniu czynności życia codziennego, którą świadczył na jej rzecz mąż. Powódka boi się jazdy samochodem. Odczuwa do chwili obecnej bóle szyi i głowy, klatki piersiowej. Do tego doszły bóle nóg i ich obrzęk. Kontynuuje leczenie neurologiczne, psychiatryczne.

Przez okres 5 tygodni była zmuszona do noszenia kołnierza usztywniającego. Rokowania co do odzyskania przez powódkę pełnej sprawności jest niepewne mając na uwadze zaawansowany wiek 76 lat. Istnieje ryzyko powstania u poszkodowanej niewydolności oddechowej. Będzie wymagała ona kontynuowania leczenia usztywniającego. Pozwany ostatecznie przyznał na rzecz powódki kwotę 16.000 zł tytułem zadośćuczynienia, która, w ocenie powódki, jest znacznie zaniżona.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu kwestionował roszczenie zarówno co do zasady, jak i co do wysokości. W przekonaniu strony pozwanej roszczenie jest rażąco wygórowane. Pozwany potwierdził przyznanie powódce kwoty 16.000 zł tytułem zadośćuczynienia. W jego ocenie wypłacone świadczenie jest adekwatne do rozmiaru doznanej przez powódkę szkody. Wskazał, iż powódka nie wskazała na żadną nową okoliczność, powstałą po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 marca 2015 r. około godziny 07.50 w G. S. O. nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, w ten sposób, że kierując pojazdem marki V. (...) nr rej. (...), jadąc ul. (...) w kierunku ul. (...) na wysokości posesji nr (...), wykonując manewr skrętu w lewo nie udzielił pierwszeństwa przejazdu kierującemu samochodem marki A. R. o nr rej. (...) J. K., jadącemu ul. (...) w kierunku przeciwnym, doprowadzając do kolizji z pojazdem marki A. R., którego pasażerem była L. K.. Powódka okresowo straciła przytomność i odzyskała ją w trakcie akcji ratowniczej, prowadzonej przez strażaków. Z miejsca zdarzenia została przewieziona do szpitala (...). W. w G. Z.. W Szpitalnym Oddziale Ratunkowym przeprowadzono badania lekarskie, radiologiczne, tomografię komputerową głowy i jamy brzusznej. Następnie powódka została przyjęta do leczenia stacjonarnego na oddziale chirurgicznym, gdzie prowadzono leczenie nieoperacyjne. Rozpoznano złamanie mostka, podwichnięcie kręgosłupa szyjnego, ogólne potłuczenia – głównie klatki piersiowej i kończyn. Po 8 dniach podawania leków przeciwbólowych i przeciwzkrzepowych, obserwacji lekarskiej – została wypisana do domu.

Z własnej inicjatywy, prywatnie wykonała zdjęcie rtg żeber lewych, w którym stwierdzono złamanie 6 żeber. Miała w tym czasie kłopoty z oddychaniem, lokomocją, występowały obrzęki kończyn dolnych. Kołnierz ortopedyczny nosiła 6 tygodni, a chodzenie rozpoczęła po 8 tygodniach. Zgłaszała się na badania kontrolne w poradni (...), onkologicznej i zdrowia psychicznego. Kontynuuje badania kontrolne w tych poradniach.

/okoliczność bezsporna, nadto dowód: wyrok Sądu Rejonowego Gdańsk Północ w Gdańsku z dnia 23.12.2015 r. sygn. akt II 454/15, k.83-85; dokumentacja medyczna, k.19, 22-26, oraz k.7-7v, 27-27v, 42-44, 79-83 akt szkody; zeznania świadka J. K., k. 77- 78, 82; przesłuchanie powódki, k. 78-80, 82/

Sprawca wypadku posiadał ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu w (...) Spółce Akcyjnej w W.. Szkoda zgłoszona została 12 maja 2015 r.

/okoliczność bezsporna /

W wyniku wypadku z dnia 16 marca 2015 r. L. K. doznała skręcenia kręgosłupa szyjnego, złamanie mostka i żeber lewych III-VIII oraz prawego V. W miejscu złamań żeber lewych wyczuwane jest ich zniekształcenie, pogrubienie powodowane kostniną łączącą odłamy. Złamanie mostka, które spowodowało obecność krwiaka śródpiersia przedniego nie spowodowało deformacji. Krwiak śródpiersia nie spowodował trwałych następstw. Na skutek zdarzenia poszkodowana doznała trwałego ortopedycznego uszczerbku na zdrowiu w łącznej wysokości 20% (10 % z tytułu złamanych żeber oraz 10 % z tytułu zespołu bólowego szyi).

/dowód: opinia biegłego z zakresu (...) wraz z ustną opinią uzupełniającą, k.117-120, 150-151/

U L. K. w wyniku wypadku komunikacyjnego z dnia 16 marca 2015 r. wystąpiły zaburzenia psychiczne w postaci zespołu lękowo – depresyjnego. Przyczyną tych zaburzeń było doświadczenie silnego stresu w sytuacji realnie zagrażające utracie życia, przewlekły ból fizyczny związany z doznanymi urazami ciała. Dodatkowymi czynnikami wywołującymi i podtrzymującymi zaburzenia lekowo – depresyjne było: 9 - dniowe leczenie na oddziale szpitalnym. Konieczność korzystania z pomocy innych osób w czasie kilku miesięcy po wypadku, kilkumiesięczne ograniczenia w poruszaniu się i niemożność wykonywania dotychczasowych aktywności. Objawami zaburzeń było obniżenie nastroju, podwyższony niepokój, spadek aktywności, zaburzenia snu, nawracające wspomnienia wypadku.

Zaburzenia psychiczne o obrazie zespołu lękowo – subdepresyjnego miały charakter długotrwały i utrzymywały się u L. K. przez co najmniej 6 miesięcy od wypadku nie dłużej jednak niż przez rok. Nasilenie tych zaburzeń zmniejszało się w miarę upływu czasu od wypadku.

Poszkodowana od czasu wypadku korzysta z pomocy psychiatrycznej w postaci wizyt ambulatoryjnych oraz przyjmuje zleczone leki o działaniu przeciwdepresyjnym i przeciwlękowym. Korzystanie z takich świadczeń jest uzasadnione i zapewne złagodziło objawy zaburzeń psychicznych.

Na skutek wypadku poszkodowana doznała długotrwałego psychicznego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5 % w pierwszym roku po wypadku.

Obecnie brak zaburzeń psychicznych związanych z wypadkiem z dnia 16 marca 2015 r. Odczuwany niepokój w sytuacjach zbliżonych do okoliczności wypadku zwłaszcza w czasie jazdy samochodem nie są zaburzeniami psychicznymi a rodzajem sygnału ostrzegającego przed sytuacją potencjalnie niebezpieczną. Doznania takie nie ograniczają jej funkcjonowania i nie wymagają leczenia.

/dowód: pisemna opinia biegłego z zakresu psychiatrii L. C., k. 104-112/

W związku ze zgłoszeniem szkody, co nastąpiło w dacie 11 maja 2015 r., decyzją z dnia 28 maja 2015 r. (...) Spółka akcyjna w W. przyznał poszkodowanej L. K. kwotę 12.000 zł tytułem zadośćuczynienia. Następnie decyzją wydaną na skutek złożonego odwołania Ubezpieczyciel wpłacił na rzecz poszkodowanej dodatkową kwotę 4.000 zł tytułem zadośćuczynienia.

/okoliczność bezsporna, nadto dowód: decyzje, k. 12-14; odwołanie, k. 17-18/

Przed wypadkiem powódka była osobą aktywną. Chodziła na długie spacery. Po wypadku samodzielnie wychodzi jedynie do pobliskiego sklepu. Po wypadku jej mąż przejął obowiązki domowe. Powódka nie może się schylać, podnosić rąk, ma zawroty głowy.

/dowód: zeznania świadka J. K., k. 77-78, 82; przesłuchanie powódki, k. 78-80, 82/

Sąd zważył, co następuje:

Okolicznościami niespornymi w sprawie były: wypadek, w którym poszkodowana została powódka L. K., zawarcie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pojazdów mechanicznych przez sprawcę wypadku komunikacyjnego ze stroną pozwaną, zgłoszenie szkody przez powódkę oraz postępowanie likwidacyjne prowadzone przez stronę pozwaną, które zakończyło się częściową zapłatą na rzecz L. K. zadośćuczynienia oraz odmową zapłaty pozostałej części roszczenia powódki. Bezsporna była również, co do zasady, odpowiedzialność strony pozwanej za szkodę w związku z wypadkiem, w którym poszkodowana została powódka. Istota sporu sprowadzała się natomiast do ustalenia, czy wypłacona L. K. - w toku postępowania likwidacyjnego – łączna kwota 16.000 zł tytułem zadośćuczynienia była adekwatna do doznanej przez nią krzywdy.

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów załączonych do akt sprawy, w tym dokumentów znajdujących się w aktach szkody nr (...), złożonych w toku postępowania opinii biegłego sądowej z zakresu (...) oraz biegłego z zakresu psychiatrii L. C.. Podstawę ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie

stanowiły także zeznania powódki oraz świadka J. K.. Sąd pominął, zawnioskowany przez stronę powodową, dowód z opinii biegłego chirurga, bowiem biegły ortopeda-traumatolog, na pytanie Sądu, zawarł w swojej opinii stwierdzenie, że nie znajduje uzasadnienia dla udziału biegłego z zakresu chirurgii ogólnej. Zdaniem Sądu, opinia sporządzona przez biegłego ortopedę-traumatologa obejmuje ustalenia w zakresie skutków wypadku i doznanego przez powódkę uszczerbku na zdrowiu również w tym zakresie, w jakim mógłby wypowiedzieć się biegły chirurg ogólny.

Wskazać należy, iż strony postępowania nie kwestionowały treści przedłożonych dokumentów, a Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić im wiarygodności i mocy dowodowej.

W ocenie Sądu opinie sporządzone przez biegłych z zakresu psychiatrii i ortopedii, które Sąd uczynił podstawą ustaleń faktycznych w sprawie zostały sporządzone przez osoby kompetentne, mające szeroką wiedzę i doświadczenie zawodowe z zakresu opiniowania. Opinia biegłego psychiatry nie była kwestionowana przez strony postępowania. Sąd również nie dopatrzył się potrzeby jej uzupełniania. Zastrzeżenia do opinii biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii złożył pozwany, który podał, że uszczerbek na zdrowiu poszkodowanej w zakresie niewielkich ograniczeń funkcji kręgosłupa szyjnego powinien być ustalony na wartościach minimalnych, a nie na wartościach średnich, wynikających z poz. (...). Biegły, składając ustną opinię uzupełniającą, podtrzymał opinię pisemną, a nadto odniósł się do wskazanych zarzutów. Wskazał, że stosując regulację z §8.3 rozporządzenia przyjął pkt 94 jako najbliższy ograniczeniom ruchu odcinka kręgosłupa szyjnego powódki, który występuje u niej w niewielkim zakresie. Podał, iż dokonał oceny stanu zdrowia poszkodowanej wyłącznie w zakresie następstw zdarzenia z dnia 16 marca 2015 r. Wskazał, iż nie brał pod uwagę jej wieku.

Podstawą ustaleń faktycznych Sąd uczynił również zeznania powódki oraz świadka J. K., bowiem były one szczerze, logiczne i spójne z pozostałym materiałem dowodowym.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 822 kc, przez umowę odpowiedzialność cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia (§1). Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o których mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia (§2). Powódka, jako uprawniona do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, mogła dochodzić roszczenia na mocy art. 822 § 4 kc bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Uzasadniało to legitymację bierną strony pozwanej w sprawie niniejszej.

Zważyć należy, iż ustawodawca nie określił wprost przesłanek, które winny stanowić podstawę dla ustalenia zakresu krzywdy, wskazując jedynie w art. 445 § 1 kc w zw. z art. 444 § 1 kc, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zgodnie z art. 445 § 1 kc poprzez zadośćuczynienie kompensowana jest krzywda, która oznacza szkodę niemajątkową wywołaną uszkodzeniem ciała lub wywołaniem rozstroju zdrowia, polegająca na fizycznych dolegliwościach i psychicznych cierpieniach pokrzywdzonego. Przy ustaleniu wysokości zadośćuczynienia należy mieć na względzie całokształt okoliczności sprawy, nie wyłączając takich czynników jak rozmiar doznanej krzywdy, nieodwracalność następstw wypadku, stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność, czas trwania i przebieg procesu leczenia. Rolą zadośćuczynienia jest bowiem złagodzenie doznanej niewymiernej krzywdy poprzez wypłacenie nie nadmiernej lecz odpowiedniej sumy, w stosunku do doznanej krzywdy. Zważyć należy przy tym, że na pojęcie krzywdy składają się nie tylko trwałe, lecz także przemijające zaburzenia w funkcjonowaniu organizmu, polegające na znoszeniu cierpień psychicznych (wyrok SN z dnia 20 marca 2002 r., V CKN 909/00). Z kolei okoliczności indywidualne, związane z pokrzywdzonym, powinny zostać uwzględnione przy zastosowaniu zobiektywizowanych kryteriów oceny uwzględniających m.in. sytuację rodzinną i wiek pokrzywdzonego.

Przenosząc powyższe uwagi na grunt sprawy niniejszej, Sąd – rozstrzygając o zasadności żądania pozwu – wziął pod uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej przez L. K. krzywdy. Niewątpliwie na skutek zdarzenia powódka doznała dolegliwości zarówno psychicznych, jak i fizycznych. W związku z wypadkiem z dnia 16 marca 2015 r. powódka doznała 20% uszczerbku ortopedycznego oraz 5% uszczerbku psychiczny na zdrowiu. Była hospitalizowana, bezpośrednio po wypadku straciła przytomność, którą odzyskała w czasie udzielania pierwszej pomocy przez straż pożarną. Doznała obrażeń kręgosłupa szyjnego, złamania mostka i żeber lewych III-VIII oraz prawego V. M. nosić kołnierz ortopedyczny S.. Istotnym dla rozstrzygnięcia było również natężenie bólu odczuwanego przez powódkę. Cierpienia fizyczne jakich doznawała i wciąż doznaje spowodowane są właśnie wypadkiem. Powódka w związku z silnymi dolegliwościami bólowymi miała i ma w dalszym ciągu problem ze schylaniem się, podnoszeniem rąk, cierpi na zawroty głowy. Nie ulega wątpliwości, że uraz kręgosłupa szyjnego upośledza aktywność fizyczną. Bez wątplenia również konieczność poruszania się w kołnierzu ortopedycznym jest już sama w sobie źródłem dyskomfortu. Powódka doznała również zaburzeń psychicznych o obrazie zespołu lękowo – subdepresyjnego, które miały charakter długotrwały i utrzymywały się u L. K. przez co najmniej 6 miesięcy od wypadku.

Powódka jest osobą w podeszłym wieku. Poza urazami doznanymi w wypadku cierpi również na inne schorzenia. Wszystko to sprawia, że jesień życia powódki jest niełatwa w znacznie większym stopniu niż byłaby gdyby do zdarzenia z dnia 16 marca 2015 r. nie doszło. Odczuwany ból oraz lęk znacznie ogranicza powódce możliwości cieszenia się życiem.

Mając zatem na względzie stwierdzony przez biegłych procentowy uszczerbek na zdrowiu powódki, zakres poniesionych przez nią cierpień fizycznych i psychicznych, aktualny stan zdrowia oraz wysokość dotychczas wypłaconej kwoty (16.000 zł), Sąd doszedł do przekonania, iż dochodzona kwota 20.000 zł jest w pełni zasadna i nie doprowadzi do bezpodstawnego wzbogacenia powódki względem pozwanego. W związku z tym Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu jak w pkt 1 wyroku.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art. 817 § 1 kc. Mając na względzie, iż powód zgłosił szkodę pozwanemu w dniu 11 maja 2015 roku, pozwany powinien był wypłacić powódce zadośćuczynienie w pełnej wysokości w terminie do dnia 11 czerwca 2015 roku. W związku z tym pozwany pozostawał w opóźnieniu od dnia następnego, tj. od dnia 12 czerwca 2015 roku. Zasadnym było zatem żądanie zasądzenia odsetek ustawowych od dnia 13 czerwca 2015 r., z tym zastrzeżeniem, że od dnia 1 stycznia 2016 r. w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie.

O kosztach postępowania orzeczono w pkt II wyroku, na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. Mając na względzie, iż pozwany przegrał sprawę w całości, został on zobowiązany do zwrotu stronie przeciwnej poniesionych przez nią kosztów postępowania. Na koszty te złożyła się opłata sądowa od pozwu w wysokości 1.000 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 zł, których wysokość ustalono na podstawie § 8 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1805), zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 1.200 zł.

W toku procesu Sąd przyznał biegłym sądowym wynagrodzenie w łącznej wysokości 1.548,86 zł. Strona powodowa uiściła zaliczkę na poczet wynagrodzenia biegłego w wysokości 1.200 zł. W związku z tym Sąd zgodnie z odpowiedzialnością za wynik procesu w pkt 3 wyroku nakazał ściągnąć od (...) Spółki akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku kwotę 348,86 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)